

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

17. ČÍSLO / XXVI. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

29. DUBNA 2018

Z obsahu:

**Křest - základ
křesťanského života**
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 11. dubna 2018
- strana 2 -

**Svatý
Theodosius Kyjevský**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Betlémská továrna
na růžence**
- strana 5 -

**Jak katolická církev
budovala západní civilizaci**
- strana 6 -

**Musíme být mariánští
v čistotě a lásce**
P. Štefan Ištvanik CSsR
- strana 8 -

**Vizionář:
Tajemství zjevení
v Tre Fontane (4)**
Saverio Gaeta
- strana 10 -

**Malé ohlédnutí
za letošním
Národním pochodem
pro život a rodinu**
Mag.Theol. Tomáš Kiml
- strana 12 -

Dne 7. 4. 2018 prošel Prahou 18. Národní pochod pro život a rodinu

Křest - základ křesťanského života (Mt 28,19-20)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

11. dubna 2018 na nám. Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Padesátidenní velikonoční doba je časem vhodným pro reflexi nad křesťanským životem, který má původ v samotném Kristu. Jsme totiž křesťany do té míry, v níž dovolujeme Ježíši Kristu, aby v nás žil. Odkud tedy začít, abychom toto vědomí oživil, ne-li od počátku, kterým je svátost, jež v nás zažehla křesťanský život? A tou je křest. Kristova Pascha nás svým nábojem novosti dosahuje skrze křest, aby nás proměnila k jeho obrazu. Pokřtění patří Ježíši Kristu, On je Pánem jejich existence. Křest je „základem celého křesťanského života“ (*Katechismus katolické církve*, 1213). Je to

první ze svátostí a jako taková je branou, která umožňuje Kristu Pánu ubytovat se v nás a pohroužit nás do jeho Tajemství.

Řecké sloveso „křtít“ znamená „pohroužit“ (srov. KKC, 1214). Koupel je obřad, který se vyskytuje v různých náboženstvích a vyjadřuje přechod z jednoho stavu do jiného; je znamením očištění k novému začátku. Nám křesťanům však nesmí uniknout, že ponořením těla do vody dochází k pohroužení duše do Krista, aby se jí dostalo odpuštění hříchu a rozzářila se božským světlem (srov. Tertulián, *De carnis resurrectione*, VIII, 3). Ve křtu jsme mocí Ducha Svatého *ponořeni do smrti a vzkříšení Pána*, přičemž je

v křestním prameni utopen starý člověk, ovládaný hříchem, který odděluje od Boha, a zrozen nový člověk, který je znovu stvořen v Ježíši. V Některých jsou všichni Adamovi potomci povoláni k novému životu.

Křest je tedy znovuzrození. Jsem si jistý, že všichni známe datum svého narození. S určitými pochybami si však říkáme, zda si všichni pamatujeme datum svého křtu? (*Lidé odpovídají: „Ano.“*) Někteří možná ano, ale přitakání se mi zdá poněkud slabé. Asi nebude málo těch, kdo je neznají. Pokud však slavíme narozeniny, jak neslavit či si alespoň nepřipomenout datum svého křtu? Dám

Pokračování na str. 7

Autenticita života katolického křesťana dnes – tak bychom mohli navrhnout motto tohoto čísla Světla. A je žádoucí zůstat u jednotného čísla, protože každý člověk je zodpovědný na prvním místě sám za sebe, za své vlastní svědectví života, za svoji spásu. Teprve skrze milost Boží se pak mohou plody naší vlastní autenticity šířit i do světa. Ostatně, bez Boží pomoci nedosáhneme ani na to první...

Přestože milosti Boží je nevyhnutelně potřeba, nelze opomenout důležitý fakt, že na příjemci milosti záleží. A je-li příjemce obdařen vírou, o to více, je-li pokřtěn a přijal plnost darů Ducha Svatého, je tím více zodpovědný za to, jak s Boží pomocí naloží. „Komu bylo mnoho dáno, od toho bude mnoho požadováno, a komu bylo mnoho svěřeno, od toho se bude žádat ještě víc.“ (Lk 12,48) Možná někoho napadne, že pak je lépe dostat málo. Ovšem, ale proč bychom měli zahrabávat do země to, čím nám chce Bůh zdarma z lásky pomoci, aby se mohl poklad naší víry rozrůst, abychom jej mohli užívat beze strachu, že jednou z něho nic nezůstane? Není mnohem smysluplnější se snažit tento poklad rozmnožovat tak, aby mohl nabývat na velikosti a cennosti a byl ještě i k užítku jiným?

Editorial

Jak nejlépe spolupracovat na díle Božím v každém z nás, a tím i ve prospěch druhých lidí, spatřujeme v nedostupném vzoru Panny Marie. Není nic lepšího než se stát lidmi Mariinými, těmi, kdo se jí nechají vést k Ježíši, k záchraně své duše, k věčnému štěstí v nebeském království. Být mariánským znamená mj. to, že budeme pěstovat ctnost čistoty a lásky. (str. 8–10) Žijeme ve světě, kterému tolik schází láska! Ale ta pravá, která činí člověka šťastným jednou provždy, která pochází od Trojjediného Boha. Láska, o níž „zpívá“ apoštol Pavel v listě Korinťanům. (srov. 1 Kor 13,1–8) Rozjímejme o tom na začátku májového měsíce, jenž patří Matce Boží.

Konkrétně je nedostatek lásky zviditelněn v případech tisíců zmařených životů dětí, kterým skrze chtěný potrat bylo znemožněno se narodit. (str. 12–13) A stejně tak se projevuje nedostatek lásky i v současném světě (médií, politiky a různými lobby ovládaném) v přístupu k rodině ustanovené podle Božího stvořitelského záměru – jeden muž, jedna žena, děti. I proto je třeba ocenit svědectví

těch, kdo mají zájem na ochraně Božích hodnot, i když se mezi nimi nacházejí také ti, kdo v Boha nevěří – kéž by jejich navenek prezentovaný postoj byl upřímný! Pro nás katolíky by to mělo být jaksí samozřejmé. Ale opravdu máme v srdci, co po nás víra v Trojjediného Boha žádá, jsme i v těchto postojích katolicky autentičtí?

Nejen dnes, ale i před 900 lety žili lidé tak, že odstraňovali své protivníky a soupeře v boji o moc. A přesto se často našel někdo, kdo se nebál, spolupracoval s Boží milostí a obracel jejich srdce. Jedním z nich byl sv. Theodosius Kyjevský, otec ruského mnišství. (str. 4–5) Jeho autenticky žitá víra, neústupnost před mocnými tohoto světa, zároveň však pokora a laskavost srdce – to vše jsou základní stavební prvky, které upoutány na Trojjediného Boha mění náš život, a jak jsme již připomněli a vidíme, i svět kolem nás.

Milí čtenáři, nechejme se proto každý z nás, jak jsme před Bohem, oslovit dnešním druhým čtením a přijmeme znovu zcela opravdově do svého života Janovu výzvu: „Děti, nemilujme jen slovem a jazykem, ale činem doopravdy!“

Daniel Dehner

Dnes máš možnost přijmout z Ježíšových úst slova, která tě prostým způsobem zavědou k samotným vrcholům křesťanské mystiky. Nemusíš se toho lekat, tvůj Pán je nejdokonalejší učitel, který umí svým

žákům, pokud jsou pozorní a otevření, zpřístupnit i nejněžnější tajemství. Svou nezapustitelnou roli však zde hraje i místo, čas a okolnosti, za kterých se k tobě tentokrát Ježíš obrací. Proto se musíš opět vrátit do večera, a to ve chvíli, kdy Ježíš v předvečer velkého utrpení slaví první novozákonní liturgii a v ní nekrvavá eucharistická Oběť předešla bohoslužbu slova. Ježíš svým drahým dal nejdříve za pokrm a nápoj sám sebe a nyní jim vyloží hluboký smysl a podstatu svého daru.

Je to totiž dar, který přesahuje všechny dary. Je to dar absolutní, protože nic není většího než sám Bůh. Je možno na takový dar odpovědět jinak než úplným sebeodevzdáním? To, o čem Pán mluví, je způsob, jak to udělat. Jak může člověk dát Bohu sám sebe? Tím, že mu dá i to, co je a co má nejdražšího. Znamená to, že mu podřizuje bezvýhradně svou vůli. *Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm. V kom zůstává Bůh, v tom působí svou božskou vůlí.*

Tvoje vůle a svoboda patří totiž bezesporu k samé podstatě tvé osobnosti a tvoří základ tvé lidské důstojnosti. Vzdát se své vůle pro někoho, kdo tě chce o ni neprávem připravit, ponižuje tvou důstojnost. Proto tak nerad slyšíš o nezbytnosti podřít se, zachovávat to, co nařizuje a ukládá někdo jiný. Bojíš se, že tě tímto způsobem omezuje v tom, co je ti vlastní, po čem toužíš, co je zdrojem tvé radosti a tvého uspokojení, zdá se ti, že ti brání být sám sebou.

Ale dnes slyšíš zvěst velmi radostnou: jsou přikázání, která můžeš nahlížet se zcela opačnými postoji a pocity. Nejen že tvou důstojnost ani v nejmenším neponižují, ale naopak, jsou přímo její podstatou. *Kdo zachovává Boží přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm. Zůstávat v Bohu - nespočívá v tom celá tvoje důstojnost, podstata a smysl tvé existence, pro kterou jsi byl stvořen? Bůh Otec, který ti ukládá*

svá přikázání, je přece pro tebe dárce, zdrojem veškerého tvého života a dobra.

Abys pochopil, že jde opravdu o zásadní otázku tvého života, vysvětluje ti Ježíš tvé postavení i tvé poslání úchvatným obrazem. Nacházíš se totiž v samém centru působení celé Nejsvětější Trojice. Boží Syn je vinný kmen, který ti v Duchu Svatém dává mízu života jako jedné ze svých ratolestí, o kterou pečují sám Otec. Dobrotivý Bůh tě nejen stvořil, ale také vyvolil, abys měl přímou účast na jeho božském životě, a dokonce se spolupodílel na dobré úrodě, na kterou tak čeká hladovějící svět.

Čím jsou pro tebe jeho přikázání? Ukazateli, bez kterých se nemůžeš obejít. Vždyť bez nich bys jako pouhý člověk vůbec nevěděl, jak se máš zachovat v tak vznešené božské společnosti, do které jsi tak nesmírně a přitom zcela nezaslouženě pozdvížen. Je přece více než zřejmé, že slova Kmene života tě v ničem neponižují, nýbrž povyšují do stavu nejdůstojnější božské urozenosti.

Skutečnost, že tento božský život můžeš přijímat zcela svobodně a bez donucení, ovšem neznamená, že je to něco jako fakultativní volba. Tvá svoboda ti zde slouží k tomu, abys mohl každým svým skutkem *oslavovat Boha a přinášet hojné ovoce*. Jiný alternativní život však pro tebe nikde neexistuje. Kdo by ti ho také kromě Boha mohl dát? Buďto jsi spojen s Kmenem a máš v sobě mízu života, a proto jsi byl stvořen, anebo jsi oddělen jako suchý a škodlivý pahýl. *Nemůžeš nést ovoce sám od sebe.*

Proto zanechej bláhové prométheovské myšlenky pouštět se s Bohem do zápasu o své domnělé osvobození. *Bez něho nemůžeš činit vůbec nic.* UVědom si, že i tu sílu, kterou bys pro takový zápas potřeboval, si budeš muset půjčit od něho. Ničím nemůžeš zrušit skutečnost, že jsi celý a se vši svou existencí vyšel z jeho ruky. Takový zápas by byl nesmyslný nejen proto, že je od samého začátku marný, ale především proto, že je to boj proti samému smyslu tvého bytí. Co by sis ještě mohl vydobýt na Bohu, který si pro sebe nic neponechal, ale dal ti i sám sebe? Dal svůj život, abys ty měl život. Chceš-li

si vybojovat právo žít mimo Boha, usiluj o to, aby ses mohl propadnout do pusté prázdnoty, ve které není ani život, ani svoboda. Neutíkej před svým Otcem. On tě svými přikázáními *vychovává k vyšším cílům, aby ses stal účastníkem jeho svatosti*⁽¹⁾. Co tedy řekneš svému Pánu? *Ježíši, veď mou duši, aby žila pro tebe, aby ti sloužilo mé potomstvo a vyprávělo o tobě příštím pokolením.*⁽²⁾

Bratr Amadeus

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 9,26-31

Když přišel Šavel do Jeruzaléma, pokoušel se navázat styk s učedníky, ale všichni se ho báli. Nemohli uvěřit, že on je učedníkem.

Ujal se ho však Barnabáš. Uvedl ho k apoštolům a vypravoval, jak Šavel viděl na cestě Pána, který s ním mluvil, a jak v Damašku neohroženě vystupoval ve jménu Ježíšově. Od té chvíle byl s nimi v Jeruzalémě stále ve styku a směle vystupoval ve jménu Páně. Také rozmlouval s helénisty a přel se s nimi. Ti mu však začali ukládat o život. Jakmile se to bratři dověděli, doprovodili ho dolů do Césareje a odtamtud ho vypravili do Tarsu.

Církev měla pokoj v celém Judsku, Galileji i Samařsku. S úspěchem se vyvíjela, žila v bázni před Pánem a rostla přispěním Ducha Svatého.

2. čtení - 1 Jan 3,18-24

Děti, nemilujme jen slovem a jazykem, ale činem, doopravdy! Podle toho poznáme, že jsme z pravdy, a to uklidní před ním naše svědomí, když by nám něco vyčítalo, neboť Bůh ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí.

Milování, jestliže nás svědomí neobviňuje, dodá nám to radostné důvěry v Boha a dostaneme od něho všechno, zač prosíme, protože zachováváme jeho přikázání a konáme, co je mu milé.

A to je to jeho přikázání: abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovali, jak nám nařídil. Kdo

Dokončení na str. 12

si vybojovat právo žít mimo Boha, usiluj o to, aby ses mohl propadnout do pusté prázdnoty, ve které není ani život, ani svoboda. Neutíkej před svým Otcem. On tě svými přikázáními *vychovává k vyšším cílům, aby ses stal účastníkem jeho svatosti*⁽¹⁾. Co tedy řekneš svému Pánu?

Ježíši, veď mou duši, aby žila pro tebe, aby ti sloužilo mé potomstvo a vyprávělo o tobě příštím pokolením.⁽²⁾

Poznámky:

⁽¹⁾ Žid 12,10; ⁽²⁾ srov. Ž 22,31

Svatý Theodosius Kyjevský

Byl významnou osobností raného období ruské církve a ani bezmála tisíc let nic neubralo na jeho popularitě. Je pokládán za otce ruského mnišství a ctěn byl již za svého života.

Na úvod krátký historický exkurz, důležitý na vysvětlenou pro ty, kdo mají východní křesťanství spjata výhradně s pravoslávím. Nebylo tomu vždycky tak, zejména ne s tím ruským. Kyjevská církev zůstala po vypuknutí východního schizmatu v roce 1054 věrná Římu, doložila to kupříkladu účastí metropolity Petra Akeroviče na lyonském koncilu (1245) či metropolity Isidora na koncilu florentském, kde bylo odsouhlaseno sjednocení východu se západem. K rozkolu došlo až později, dlouhá staletí poté, co na území Kyjevské Rusi žil sv. Theodosius Kyjevský, jinak též Feodosij Pečerský.

Theodosius se narodil někdy okolo roku 1029 ve Vasilevě, ležícím 50 verst (něco přes 50 km) od Kyjeva. Už od dětství se nevšedním tíhnutím k věcem Božím lišil od svých vrstevníků, strnil se jejich her a lnul spíše k četbě posvátných spisů. Přestože se podobné jednání vyskytuje v životopisech celé plejády světců, v Theodosiově případě najdeme i prvky, s nimiž se v biografii jiných svatých hned tak nesečkáme. Tak třeba chodil v nuzných záplatovaných hadrech, a to navzdory neustálému naléhání své matky, aby chodil oděn tak, jak to odpovídá jeho postavení, neboť rodina pocházela z vyšších vrstev a na hmotném zajištění jí neubrala ani smrt Theodosiova otce někdy v chlapcových 14 letech. Možná ale právě ztráta mužské autority v rodině poskytla Theodosiovi volné pole působnosti v oblasti askeze.

Místo aby si užíval výsadního postavení, chodil mladý pán s otroky do vesnice a po jejich boku dřel do úmoru. Na opětovné matčiny výtky reagoval poukazováním na příklad samotného Spasitele, který se pokořil ze všech nejvíce. Z lásky k němu se věnoval i pečení prosfor, tj. liturgického chleba, opět se obhazuje svým vztahem ke Kristu: „Raduji se, že mě Pán uznal za hodného utrpení svého těla.“ Jindy matka na jeho těle odhalila krvavé podlitiny od řetězů, jimiž si pevně obepljal trup.

Není divu, že Theodosia život ve společnosti nenaplňoval a že mu chtěl dát jiný ráz. Odebral se do Svaté země, „kde náš Pán Ježíš Kristus tělesně krácel“, avšak nedorazil tam. Matčini zvědové vypátrali směr jeho útěku a její ozbrojenci následně neposedného syna přivedli nazpět. Snad ani nemohl počítat s tím, že ta, které se přičily synovy kající praktiky, ponechá jeho útěk do poustevnícké samoty Svaté země bez mateřského zásahu.

V roce 1051 si už ale Theodosius vzdoroval odchod do jeskyňového kláštera nedaleko Kyjeva, kde se stal žákem slavného askety Antonije. Když pak tento mnich v touze po samotě opustil komunitu a uzavřel se v jeskyni ležící stranou civilizace, ujal se vedení klášterní komunity mnich Varlaam. A poté, co kníže Izjaslav ustanovil Varlaama igumenem, tj. představeným nově vybudovaného

Svatý Theodosius Kyjevský

kláštera sv. Dimitrije, stal se v roce 1061 igumenem Theodosius, od roku 1054 již otec Theodosius.

Za nejviditelnější počiny igumena Theodosia lze považovat výstavbu kameného kláštera Panny Marie nad jeskyní a získání pravidel sv. Theodora Studity pro komunitu, a to přímo z konstantinopolského Studia, nejvýznamnějšího kláštera té doby. To bylo v ruských poměrech novum. Tyto stanovy se brzy staly závaznými pro všechny kláštery na Kyjevské Rusi. Theodosius se ve svém vedení snažil upustit od života výlučně v mlčení a kontemplaci, umínil si skloubit modlitbu s fyzickou prací, činorodost a pospolitost se zbožností, zkrátka jakési benediktinské „Ora et labora“. Ostatně i vzhledem ke zmíněným zavedeným psaným regulím se Theodosiovi přezdívá „Svatý Benedikt Rusi“. A jeho klášter, zvaný Pečerská lávra, se stal jedním z nejvýznamnějších vůbec, ne-li nejvýznamnějším. (Terminem „lávra“ se označují významné pravoslavné kláštery, „pečera“ = jeskyně.)

Theodosius byl igumenem veskrze mírným a klidným. Vše řešil domluvou, nepoužíval žádných drakonických trestů. Po vzoru milosrdného otce například nestral mnichy zběhlé z kláštera, ale s radostí je přijímal zpět. Zároveň ovšem přísně dbal na zachování regulí. Zakazoval mnichům zabývat se tím, co přinese zítřek, ten nechával Boží Prozřetelnosti. Nařídil například hodit zbytky chleba, které správce kláštera schoval na další den, do řeky, protože nechtěl vkládat naději do nahromaděného jmění. On, který proslul hospodárností a dobrosrdečností, který jindy obdaroval chudého kněze zbytky vína pro jeho kostel a pravidelně posílal pokrm chudým... Sama Prozřetelnost dosvědčovala správnost světcova jednání. Nejednou se totiž stalo, že mnichy před hladem zachránil některý z bojarů, jenž se z náhlého popudu rozhodl zahrnout osazenstvo kláštera přebytky ze svých sýpek...

Theodosiův osobní život byl naplněn modlitbou a askezí. U společného stolu jedl pouze chleba a bez oleje uvařenou zeleninu, přičemž se nijak nevyhýbal práci; sám chodil rubat dřevo, místo aby poslal jako představený kteréhokoli z mnichů; mnohé další kající praktiky už před okolím skrýval – ať už dlouhé modlitby, ne-

bo bdění a žiněnou košili pod mnišským šatem. Na dobu postní pak odcházel do samoty skalní jeskyně, kde celé dny a noci trávil v postu a v modlitbě. Zde také čelil útokům démonů, které měly charakter zastrašování.

Mnišský život Pečerské lávry ovšem neznamenal život v přísné uzavřenosti, mniši byli v přímém styku s lidem „vezdejším“. Igumen Theodosius byl zповěd-níkem nesčíslného množství věřících, do jeho zповědnic přicházeli i bojaři. Z jejich darů pak živil chudobné a sirotky, sobotu co sobotu posílal do města vůz naložený chlebem pro vězně. Vystavěl dům pro žebráky, nemocné a slepé a reptalům z řad mnichů odpovídal s mírností sobě vlastní, že je přece krásné kmit prací svých rukou potřebné. Osobně se pak zastával maličkých před velkými tohoto světa, jeho zásah u soudu mnohokrát pomohl zjednat právo někomu z mužiků.

Theodosius nejen přijímal návštěvy v klášteře, ale sám vycházel z jeho bran, a to i na návštěvy mocných bojarů a knížat. To třeba u západních řádů nebylo čas-

tým jevem, jenže tady na území Kyjevské Rusi je kraj rozdílné mentality i spirituality. Samozřejmě se jimi on, asketa, nenechal hostit z jejich bohatě prostřených tabule, ale poučoval je o Božích pravdách a vedl je po Božích stezkách.

A ani v těchto kruzích neváhal stát vždy na straně práva. Odmítl pozvání ke stolu i od knížete Svjatoslava, jenž z knížecího stolce pomocí násilí odstranil svého bratra Izjaslava. „*Nepůjdu na hostinu Jezábel a nedotknu se pokrmů nasátých krví zabitých*“, vzkázal knížeti. Rok útočil na jeho svědomí dopisy plnými varování, že „*hlas krve Tvého bratra křičí o Tobě Bohu jako Ábel o Kainovi*“. Nebál se Svjatoslavova hněvu, snad jako jediný v zemi. Kníže se však přes veškerý vztek neodvážil na váženého igumena vztáhnout ruku a strachem roztřesení bojaři žádali Theodosia, aby knížete nedráždil. Theodosius změnil jen rétoriku, podstatu zachoval a snažil se přesvědčit Svjatoslava po dobrém. Ten přijel do Pečerské lávry usmířit se s rozvaděným Theodosiem, po-kořil se před ním, leč usmíření s bratrem

odmítl. Ač tedy Theodosius dosáhl jen části toho, oč usiloval, svým rozhodným postojem deklaroval, že odmítá ustoupit bezprávi před kýmkoli, byť by to byl samotný kníže.

Do Pečerské lávry přicházely houfy zájemců o mnišský život. (Do kláštera – pochopitelně ženského – vstoupila i Theodosiova matka, ovlivněná vnitřním žarem svého syna, jemuž před lety vstup do kláštera zakazovala.) Uchazečů o vstup bylo časem tolik, že vyvstala potřeba klášter rozšířit. Jeho konečné podoby se však už Theodosius nedožil, 3. května 1074 totiž zemřel. Pohřben byl nejprve v jeskyni, v níž pravidelně trávil postní období, v roce 1091 pak byly jeho ostatky slavnostně uloženy v klášterním chrámu Panny Marie. Bůh oslavil jeho hrob četnými zázraky, a nejen proto byl Theodosius čili Feodosij v roce 1108 zapsán do synodikonu (liturgické knihy), což se rovnalo kanonizaci. Theodosius byl vždy ctěn řeckokatolíky, ale jeho jméno najdeme také v římském Martyrologiu, a sice u data jeho úmrtí – 3. května.

Betlémská továrna na růžence

Co spojuje křesťany ve Svaté zemi, dřevo betlémských olivovníků a účastníky budoucích Světových dnů mládeže, které bude hostit v lednu příštího roku (22. – 27. 1. 2019) středoamerická Panama? V tuto chvíli je to projekt, který naplňuje přání papeže Františka a jehož se ujal švýcarský biskup Mons. Pierre Büchner. Petrův nástupce totiž vyslovil přání, aby se mladí lidé v Panamě modlili za mír ve světě. Vzhledem k tomu, že téma příštího mládežnického světového srazu je mariánské (Lk 1,38), jevila se jako nejvhodnější modlitba růžence, který mladí lidé v Panamě dostanou darem. Vznikla tak operace AVEJMJ, přičemž pozdrav „Ave“ není třeba vysvětlovat, zatímco akronym JMJ (Jornada Mundial de la Juventud) odkazuje nejenom ke Světovým dnům mládeže, nýbrž také k iniciálám Svaté rodiny. Výrobu půldruhého milionu růženců financuje švýcarské sdružení sv. Jana Marie Vianneye z Lausanne. Biskup Büchner, poradce vatikánské Kongre-

gace pro východní církve, se ale musel rozhodnout, zda růžence levně pořídit v Číně, anebo ve spolupráci s jeruzalémskou Charitou poskytnou práci betlémským křesťanům:

„*Volba padla na Betlém. Olivová ratolest je symbolem míru a růžence dnes v Betlémě vyrábějí potřebné rodiny, nezaměstnaní mladí lidé, uprchlíci a rodiny vězňů. Důstojnou práci tak našlo více než sto lidí. Jsou šťastní, že ji mají, a den za dnem pokračují v jedenácti řemeslných dílnách na této velké zakázce. Celkem na ni budou potřebovat 81 milionů růžencových zrněk, půldruhého milionu malých křížků a 750 km elastického lanka, aby se růženec dal nosit jako náramek, jak se to mladým lidem líbí. Na každém růžencovém křížku je laserem vyryto slovo »Betlehem« na památku jeho původu a na druhé straně zkratka a ročník Světových dnů mládeže, tedy »JMJ 2019«. Betlém je dnes město sužované trvalým napětím, které velmi doufá v pokoj,*“ řekl biskup Büchner pro Rádio Vatikán. Jak vysvětluje,

růžence ze Svaté země musí být zhotoveny do října tohoto roku, aby se poté v izraelském přístavu Ašod nalodily na plavbu do Panamy, vzdálené dvanáct tisíc kilometrů.

„*V Betlémě, ve Svaté zemi, andělé zpívali o pokoji pro lidi, ve kterých má Bůh zalíbení. Podle mého soudu je to tedy nejlepší místo pro realizaci našeho modlitebního projektu za mír spolu s Pannou Marií, Svatým otcem a mladými lidmi po celém světě. Tady v Betlémě se modlíme k Panně Marii, Královně růžence a Královně míru, a to především za mladé lidi, kteří růžence dostanou, aby se také mohli modlit za pokoj ve světě, který tak naléhavě potřebujeme,*“ uzavírá švýcarský biskup, jehož projektu poželhal papež František. Na náklady na výrobu betlémských růženců je možné přispět přes web zmíněného švýcarského sdružení (<https://www.sjmvlausanne.org/copia-de-avejmi>).

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 4. 4. 2018

Jak katolická církev budovala západní civilizaci

Letos v březnu znovu vyšla kniha amerického historika Thomase E. Woodse „Jak katolická církev budovala západní civilizaci“. Jde o světový bestseller, který v průběhu deseti let u nás v desetitisícových nákladech vychází již podruhé.

Ještě aktuálnější než před deseti lety

Když kniha *Jak katolická církev budovala západní civilizaci* vyšla v češtině poprvé, vzbudila nemalý ohlas. Dnes jsou desetitisíce výtisků prvního vydání již rozebrány. A přitom je nyní její obsah ještě aktuálnější, protože dnes se v souvislosti s nebezpečím islamizace Evropy začínají o poznávání křesťanských kořenů naší evropské civilizace zajímat i mnozí lidé, kteří o toto téma před deseti lety zájem ještě neměli.

Vychází díky spolupráci katolíků z Čech a Moravy

Opětovné vydání knihy a její distribuce je plodem vzájemné spolupráce katolíků z Čech a Moravy: pražské Res Claritatis, která dala nezištně k dispozici český překlad a sazbu prvního vydání a zprostředkovala kontakty na držitele autorských práv, tiskový apoštolát A.M.I.M.S. z Vranova nad Dyjí, který organizuje a financuje druhé vydání a nekomerční distribuci knihy, a olomoucké Matice cyrilometodějské, která zajišťuje komerční distribuci knihy tak, aby publikace byla široce dostupná u mnoha různých knihkupců po celé České republice.

Knihy má i apologetický rozměr

Apologie znamená „obhajoba“. Apologetické zaměření knihy znamená, že – mimo jiné – poskytuje čtenáři informace, aby uměl nejen svou víru, ale také působení církve obhájit před druhými. To považuji za velmi důležité – a dnes často opomíjené. Důsledek je pak jednoznačný: kdo si neumí obhájit svou víru a katolickou církev, ten o těchto tématech s druhými raději nemluví. Sám si pamatuji ze svého mládí, jak mi bylo nepříjemné, když ve škole přišla řeč na témata jako je víra a církev. Měl jsem z nich doslova hrůzu. Vše se změnilo, když nás naši vedoucí ministrantů, mladí studenti matematiky-fyziky Miloš a Zdeněk Winklerovi naučili, jak si své názory obhájit,

doložit historickými fakty, citovat prameny. Najednou jsem zjistil, že ti, kteří nevěří a posmívají se církvi, vlastně o své nevěře většinou vůbec nic neví a jen opakuji pár naučených frází, které nejsou a ani nemohou být schopni doložit, protože se skutečností nemají nic společného.

Ke kořenům naší civilizace

Americký historik Thomas E. Woods v knize populární formou přibližuje, jak mniši na začátku středověku zachránili civilizaci, proč se moderní věda zrodila právě v katolické církvi (a proč to nebyla žádná náhoda, že k tomu došlo právě v katolické církvi), jak katolická církev vynalezla systém univerzit, a tak položila základ existence mezinárodní vědecké komunity a sdílení informací – tím urychlila vědecký pokrok způsobem, který v žádné z předcházejících civilizací neměl obdobu. Popisuje, jak díky papežství se myšlenka univerzit rozšířila: zřizovateli univerzit byli totiž většinou papežové – z 81 univerzit do začátku reformace mělo 33 univerzit papežskou zakládací listinu, 15 císařskou nebo královskou, 22 obojí – tj. papežskou i od světského panovníka – a 13 nemá dochovanou žádnou. Poskytuje i vyvážená historická fakta o Galileově případu. Ukazuje, jak církev humanizovala pohanský Západ trváním na posvátnosti každého lidského života, jak západní právní systém vyrostl z církevního práva, a mnoho dalšího.

Pomozte se šířením knihy

Tiskový apoštolát A.M.I.M.S. již knihu na konci března rozeslal do všech lidových, obecních, městských, okresních a krajských knihoven. Prosím, zeptejte se ve vaší knihovně, zda ji již zařadili do knihovního fondu. Při podobných akcích v minulých letech se nám stalo, že v některých knihovnách zaslanou knihu někam založili a v nabídce knihovny se neobjevila, nebo se objevila až po upozornění z řad čtenářů... Pokud by ale skutečně do vaší knihovny nepřišla a byl by o ni zájem, rádi ji ještě dodatečně knihovně

zdarma pošleme. Stačí nás kontaktovat na apostolat@fatym.com.

Knihu doporučujeme i vám. Pomozte ji prosím šířit i mezi vašimi přáteli. Je důležité, aby především sami křesťané věděli, čím všim katolická církev přispěla k budování evropské civilizace. Nemusí se pak bát o těchto tématech kvalifikovaně diskutovat s nevěřícími... Publikace s 208 stranami textu a 16 stranami obrazových příloh je šířena jen za příspěvek 180 Kč + obyčejné poštovné České pošty. Objednat ji můžete na www.amims.net. K zakoupení je také v Matici cyrilometodějské⁽¹⁾ a na www.maticecm.cz.

Pro učitele zdarma

Knihu provází předmluva pražského arcibiskupa Dominika kardinála Duky. Píše v ní: „Považoval bych za vhodné, aby tato kniha byla součástí souboru učebnic, které budou patřit k vybavení škol...“ Knihu jsme rozeslali po jednom výtisku i do všech základních a středních škol v České republice. **Pokud jste učiteli a chtěli byste ji pomoci šířit mezi svými kolegy, napište nám na apostolat@fatym.com.** Rádi vám ji za jakýkoliv příspěvek podle vašich možností nebo i zdarma v potřebném množství zašleme. Je to možné i díky smlouvě s globálním držitelem autorských práv Regnery Publishing, Co. (USA, Washington D.C.), která nám dovoluje věnovat knihu školám bez toho, že bychom z těchto výtisků museli platit poplatky za autorská práva. Autorské poplatky u této knihy jinak výrazně převyšují náklady na její tisk...

Předem děkujeme všem, kteří rozšíření této důležité knihy jakýmkoliv způsobem podpoříte.

*P. Pavel Zahradníček,
koordinátor tiskového apoštolátu
A.M.I.M.S.*

Poznámky:

⁽¹⁾ Viz poslední strana Světla. [pozn. red.]

Měsíční kráter C. Mayer o průměru 38 km (poloha označena šípkou) nazvaný po astronomovi jezuitovi Christianu Mayerovi, nar. 1719 v Modřicích u Brna

JESTLIPAK VÍTE?

- Když Charles Bossut (1730–1814), jeden z prvních historiků matematiky, sestavil seznam nejvýznamnějších matematiků od roku 900 před Kristem do roku 1800 po Kristu, objevilo se mezi 303 osobnostmi 16 jezuitů. Toto číslo – plných pět procent velkých matematiků za časové období 2700 let – je ještě obdivuhodnější, když uvážíme, že z těch 27 století existovali jezuité jen zhruba 2 století!

- Celkem 35 kráterů na Měsíci má jména po jezuitských přírodovědcích a matematicích.

Křest – základ křesťanského života – dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

tedy za domácí úkol těm, kdo si nevzpomínají, aby se zeptali maminky či tety: Neznáš datum mého křtu? A nikdy je už potom nezapomněli. A v tento den pak vždycky děkovat Pánu, protože je to den, kdy do mne vstoupil Ježíš, vstoupil do mne Duch Svatý. Rozumíte dobře domácímu úkolu? Všichni musíme znát datum svého křtu. Jsou to druhé narozeniny. Znovunarozeniny. Nezapomeňte na to, prosím.

Připomeňme si poslední slova, která Zmrtvýchvstalý řekl apoštolům; jsou výrazem přesného poslání: „Jděte tedy, získajte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“ (Mt 28,19) Křestní koupeli je ten, kdo věří v Krista, pohroužen do samotného života Trojice.

Voda křtu tedy není jakákoli voda, nýbrž voda, nad níž je vzýván Duch, který je „dárce života“ (Krédo). Připomeňme si, co Ježíš řekl Nikodémovi, když mu vysvětloval zrození k božskému životu: „Jestliže se nenarodí někdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království. Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch.“ (Jan 3,5–6) Proto se křest nazývá také „znovuzrozením“. Věříme, že Bůh nás spasil „ze svého milosrdenství v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem Svatým“ (Tit 3,5).

Křest je tedy účinným znamením znovuzrození k nové životní pouti. Připomíná to svatý Pavel římským křesťanům: „Copak nevíte, že my všichni, kteří jsme byli křtem ponoření v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponoření do jeho smrti? Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem.“ (Řím 6,3–4)

Křtem jsme ponořeni v Krista a stáváme se rovněž údy jeho Těla, kterým je církev, a účastníme se jejího poslání ve světě (srov. KKC, 1213). Životodárnost křestního pramene vysvětlují Ježíšova slova: „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce.“ (srov. Jan 15,5) Život Ducha Svatého plyne z Krista k pokřtěným, které pojí se svým Tělem (srov. 1 Kor 12,13), pomazává je svatým křížem a živí v eucharistického stolu.

Křest umožňuje Kristu, aby žil v nás, a nám, abychom žili v NĚm a spolupracovali v církvi, každý podle svého stavu, na proměně světa. Jednou obdržená křestní koupel osvěcuje celý náš život a vede nás až do nebeského Jeruzaléma. Křest má svoje „před“ i „po“. Tato svátost předpokládá pouť víry nazývající se katechumenát, pokud jde o dospělého, který o křest požádá.

Avšak také děti jsou již od starověku křtěny v rodičovské víře (srov. *Křestní obřady malých dětí*, Všeobecný úvod, 2). K tomu bych chtěl něco říci. Někteří si říkají: Proč ale křtít dítě, které nemůže rozumět? Až vyroste a bude mít rozum, samo bude moci požádat o křest. Toto je však projev nedůvěry v Ducha Svatého, protože křtíme-li dítě, pak do něj vstupuje Duch Svatý, a Duch Svatý umožňuje, aby v tomto dítěti jakožto dítěti rostly křesťanské ctnosti a později rozkvetly. Vždycky je třeba dávat všem, všem dětem tuto možnost, aby v sobě měly Ducha Svatého, který je vede životem. Nezapomínejte křtít děti!

Nikdo si nezasluhuje křest, který je vždycky darem daným zdarma všem, dospělým i novorozencům. Avšak podobně jako semeno se ujímá a přináší plody v půdě živěné vírou. Křestní sliby, které každoročně obnovujeme při velikonoční vigílii, je nutné každý den oživovat, aby ten, kdo křest obdržel, byl stále „kristifikován“ (česky lze říci křtěn, protože slovo křest se ve slovanských jazycích etymologicky odvozuje od slova Kristus – pozn. překl.). Nebojme se toho slova. Přijetím křtu je totiž pokřtěný „kristifikován“, to znamená připodobněn Kristu, proměněn v Krista, a stává se opravdu druhým Kristem.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan

Musíme být mariánští v čistotě a lásce

Dne 30. května 1865 Don Bosco vyprávěl svým hochům zajímavý sen. Zdálo se mu, že viděl velkolepý oltář, zasvěcený Panně Marii, který byl slavnostně vyzdoben. Jeho chlapci z oratoře přicházeli k oltáři v řadě a zpívali. Někteří se chovali velmi zbožně, jiní byli znuženi a znechuceni, jiní zase skotačili, strkali se a smáli se. Všichni přinášeli dary, aby je obětovali Panně Marii. Každý hoch nesl kytici květů. Jeden větší, druhý menší, každá byla jiná.

Před oltářem stál krásný mladík v bílém rouchu. Byl to anděl strážný oratoře na Valdoccu v Turíně. Chlapci mu postupně podávali své kytice květů. Anděl je přijímal a kladl na oltář. Některé kytice rozvázal, vybral z nich zvadlé a nahnilé květy a odhodil je. Jiné kytice, které byly naoko pěkně upravené, ale z neovňavých květů jako jsou jiriny a kamélie, anděl vzal a odhodil, protože Panna Maria chce skutečnost a nejen pouhé zdání. Potom rozhodně oddělil dobré chlapce od zlých a seřadil před oltářem pouze ty, jejichž kytice se zalíbily Panně Marii.

Don Bosco si s bolestí všiml, že odmítnutých chlapců bylo mnohem více, než přijatých. V té chvíli se objevili po bocích oltáře jiní dva andělé. Ti měli ve svých rukou dva zlaté košíčky, plné kouzelných věnců, upletených z krásných růží. Anděl strážný bral věnce jeden po druhém a věnčil jimi hlavy chlapců stojících před oltářem. Věnce byly rozličné velikosti, ale všechny fascinujícím způsobem krásné. Každý chlapec, kterého anděl korunoval, zazářil jakýmsi zvláštním světlem a stal se velmi krásným. Don Bosco si všiml, že tam byli také chlapci hrubých a drsných rysů v obličejí a právě těm připadly ty nejkrásnější věnce, protože v nejvyšší míře vlastnili ctnost čistoty.

Potom anděl vysvětlil: „Panna Maria dnes chtěla, abyste byli korunováni těmito krásnými věnci. Zapamatujte si, že máte vytrvat v ctnosti čistoty a starat se o to, aby vás o ty věnce nikdy nikdo neokradl. A abyste si je mohli uchovat celý život, cvičte se v poníženosti, v pokorě a poslušnosti. Jen poslušní a pokorní mladíci dokážou být čisti. Pyšní a sobečtí mladíci nedokážou být čisti. Ctnost

čistoty vás učiní milými v očích Božích i v očích Panny Marie a jednou se stane hodnými nekonečně krásnější koruny, než je ta, kterou jste nyní přijali.“ Anděl se usmál a v té chvíli se hoši pustili do radostného zpěvu a jásání.

My, kteří to čteme, se všichni cítíme jako mariánští ctitelé a ctitelky. Panna Maria si žádala čistotu nejen od chlapců Dona Boska, ale ona si tuto ctnost žádá i od nás všech. Od těch, kdo jsou svobodní, žádá absolutní čistotu a od těch, kdo žijí v manželství, žádá manželskou čistotu. Neboť jen čistý člověk může být milý v Božích očích a jen čistý člověk může být opravdovým mariánským ctitelem. Anděl z Boskova snu nás poučuje rovněž o tom, které ctnosti pro zachování čistoty jsou nutné, a vzpomíná pokoru, poníženost a poslušnost. Bez těchto ctností se nedá zachovat čistota. Tyto ctnosti v nejvyšší míře vlastnila Panna Maria, a proto její praví ctitelé, kteří se snaží napodobovat její život, dokážou být čisti, protože jsou pokorní, poníženi a poslušní tak, jak byla Panna Maria. Tedy i ve ctnosti svatě čistoty musíme být mariánští.

Anděl nám řekl i to, co je pro čistotu nejnebezpečnější. Vzpomíná zejména dvě neřesti, a to pýchu a egoismus. Pýcha zajiště vede k nečistotě, neboť pyšný člověk se

neumí modlit, spoléhá jen na sebe, a čistotu si je třeba vymodlit. Egoismus proto, že egoista je bezohledný, pokud jde o jeho smyslné choutky, musí dosáhnout svého, ať už je to dovolené, či nedovolené. Nezná sebezapření, sebeovládání, které je nejen potřebné, ale přímo nutné pro zachování čistoty.

Musíme si uvědomit také to, že když nás Panna Maria vyzývá k pokání, tak nás jistě vyzývá i ke ctnosti čistoty, protože dnešní svět se přímo topí v nečistotě, a to pro svoji pýchu, pro svůj egoismus a konzumismus. A jsou to právě hříchy nečistoty, které přinášejí s sebou další hříchy, jako jsou: manželská nevěra, rozbitá manželství, osiřelé děti a potraty, jež přímo volají do nebe o pomstu. Kdosi řekl: „Potraty budou do té doby, dokud se lidé ne naučí ctnosti sebeovládání, sebezapření.“

Druhá ctnost, kterou Panna Maria vlastnila v největší míře a která dnešnímu světu velmi schází, je láska. Proto v rámci pokání bychom se měli i my, mariánští ctitelé a ctitelky, snažit o tuto ctnost. Ve světě je velmi málo lásky. Všude vládne nenávisť, závist, jakési soupeření a pak z toho povstává žárlivost, ale i nervozita. Proto bychom měli velmi dbát o lásku v našich rodinách, aby se z našich rodin láska šířila do světa. Rodina je základní buňkou společnosti. Společnost je vždy taková, z jakých rodin se skládá. Bude-li láska v našich rodinách, pak bude i v naší společnosti. Člověk, který byl stvořen z lásky a pro lásku, touží po lásce. Ale pokud nemá dítě dostatek lásky ani ve své rodině, je velice negativně poznamenáno, a to na celý svůj život.

Drahé sestry, zejména vy si musíte uvědomovat stále tu skutečnost, že jste srdcem své rodiny. Vaší povinností je milovat a rozdávat se v lásce. Tady vás nikdo jiný nemůže nahradit. Když selžete v této věci vy, tak vaši rodině bude scházet to nejdůležitější, co se nedá ničím nahradit. Jako nemůže být krásný den bez slunce, tak nemůže být štěstí v rodině bez matčiny lásky. V rodině je jen tolik štěstí, kolik je v ní lásky.

Jak smutně je v rodině, když matka přijde z práce nervózní. Všechno to, co se nashromáždilo v jejím nitru přes den, co

dusila v sobě na pracovišti, teď v rodině to všechno z ní vytryskne. Namísto toho, aby s matkou do rodiny přišlo slunce, přišla s ní bouřka, lítají blesky a hromy, jako by to všechno, co je v rodině krásné, chtěly zničit. Děti čekaly na maminku, že se jí otevrou a všechno jí povyprávějí, teď se však uzavřely do sebe a litují, že jsou doma. Nedokážou pochopit, proč je maminka dnes taková. Matka buď spojuje rodinu svojí láskou, anebo ji rozbíjí svojí nervozitou a náladovostí.

Jak to vypadá v rodině bez lásky? Švýcarský spisovatel Gustav Tobler popisuje tento skutečný příběh. Starší manželé zůstali v domě sami. Děti se osamostatnily, domů nechodí. Manžel pracoval jako úředník v kanceláři, a protože už měl být v důchodu, s obavami čekal na chvíli, kdy ho pošlou domů. Ta chvíle nastala. Manželku to vyděsilo: Jak to s ním vydržím? Představa, že budou oba dva doma spolu, jí připadala jako něco nesnesitelného.

Pár dní byli spolu, ale ona to nevydržela. Našla si zaměstnání, aby většinu dne trávila mimo domov. Ale po dvou letech také ona musela opustit zaměstnání. A zase museli být celý den spolu. Tentokrát to vyřešil manžel. Nabídl se za brigádníka téměř zadarmo, jen aby byl mimo domov. Řekněte, co chybělo těmto manželům, aby mohli večer svého života trávit radostně spolu? Chyběla jim základní zásada lásky platná pro každou rodinu: „Zapomínej na sebe a myslí na druhého! Nauč se žít pro jiného.“ Těto lásce se dá naučit od Panny Marie, která se v lásce tak rozdávala, že za spásu světa dala to nejdražší, co měla. Neobětovavla svůj vlastní život, ale život svého draheho a milovaného Syna.

Děti se učí v rodině milovat nejen Boha, ale také lidi. Proto se nyní trochu zamysleme nad láskou k bližním. Jistému mudrci předložili tři otázky: Která hodina je v lidském životě nejdůležitější, který člověk je nejdůležitější a který skutek je nejdůležitější. Mudrc odpověděl: „Nejdůležitější hodina je vždy ta přítomná. Nejdůležitější člověk je vždy ten, který stojí právě před tebou. A nejdůležitější skutek je vždy láska.“

Dnešnímu světu velmi chybí láska. Zajisté proto, že na dnešní svět se plným právem vztahují slova proroka Jeremiáše, kterými si Bůh takto stěžuje: „Vždyť můj lid spáchal dva zločiny: Opustili mě, mne, pramen vody živé, a vyhloubili si cisterny, rozpukané cisterny, jež vodu neudrží.“ (Jer 2,13) Dnešní svět se odcizil Bohu, namlouvá si, že Boha už nepotřebuje, že je už samostatný. Avšak odcizit se Bohu znamená odcizit se i člověku. Proto pro nás, kdo žijeme v dnešním světě, ve světě plném nenávisti, jsou velmi aktuální slova svatého Jana, apoštola a evangelisty: „Milování, milujme se navzájem, protože láska je z Boha a protože každý, kdo miluje, je z Boha zrozen a Boha zná. Ten, kdo nemiluje, Boha nepoznal, neboť Bůh je Láska. Boží láska k nám se ukázala v tomto: Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom žili skrze něho. Láska tkví v tomto: ne, že my jsme milovali Boha, ale to on miloval nás a on poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy. Milování, jestliže nás Bůh takto miloval, i my se musíme navzájem milovat.“ (1 Jan 4,7-11) Nebe je proto nebem, že je tam láska. A peklo je proto peklem, že v něm není lásky, jen nenávisť. Také naše země se pomalu stává peklem, protože

na ní není lásky. A přece láska je prvním a nejdůležitějším přikázáním, tedy ona je naší povinností. Musíme se stát mariánskými i ve ctnosti lásky.

Nenávisť zabíjí a láska oživuje. Byla válka. Hruza a strach zavládly všude tam, kam vstoupili nacisté. Tak to bylo i ve Francii. Věznice se plnily. Smrt a násilí měly dveře otevřené. Kamenné zdi věznic byly hrozbou, kletbou i výstrahou života. Často za nimi žili poslední chvíle svého pozemského života muži i ženy. V jedné takové věznici prožívala své poslední hodiny života i mladá, devatenáctiletá žena. Oznámili jí, že příštího dne ráno o čtvrté hodině bude popravena. Proč? Protože se zapojila do podzemního hnutí proti nacistům. Své devítiměsíční dítě stačila předat své sousedce. Nyní sedí a vzpomíná. Dítě ji trápí nejvíc.

V té době telefonovali do blízkého kláštera, aby některá sestra přišla k odsouzené a poskytla jí poslední útěchu. Představená určila sestru Alžbětu. Sestra šla, byla to pro ni těžká cesta. Trápily ji různé myšlenky: Jaké to bude setkání? Co jí řeknu? S úpěnlivou prosbou se obrátila k nebi a prosila: „Bože, ty mluv za mě!“

Vešla do vězeňské cely. Na dubové lavici seděla mladá, pěkná žena. Žena, která již věděla, že zítra zemře, a to násilnou smrtí. Řeholní sestra jí vypráví s největším citem o věčnosti, o Bohu a jeho lásce, s níž čeká na své děti, tedy i na ni. Máme-li víru a lásku, nemusíme se bát, protože láska je větší než bázeň a strach a víra nám říká, že jdeme k Otci.

Mladá žena však nevěří v Boha, proto nerozumí, co jí chce říci tato řeholnice. V jejím srdci není lásky, ono je plné nenávisti vůči násilí. Proto šla bojovat proti nepříteli své vlasti, proto obětuje za vítězství pravdy i svůj život. Ví, že ve Francii je mnoho těch, kdo smýšlejí stejně jako ona, a ví rovněž to, že jejich oběti nebudou zbytečné. Ale co o tom víš ty, řeholnice? Zavřela ses za zdi kláštera a nevíš, co je život. Jen aby to už bylo všechno za mnou, abych už to měla za sebou.

Sestra Alžběta pozorně poslouchá všechny výčitky. V duchu se modlí: „Bože, promluv skrze mne!“ Avšak doba návštěvy je omezená a pomalu se končí. Ústy řeholnice promluvil Bůh. A padlo rozhodnutí: „Sestro, rychle si obleč mé řeholní šaty a já si obleču tvoje vězeňské. To Bůh

Srdečně zveme **20. května 2018** na **POUŤ RODIN A POUŤ MODLITEB ZA NEJMENŠÍ na Svatém Kopečku u Olomouce**. Pouť se koná pod záštitou Mariana Jurečky. Mši svatou bude od 10.30 hodin sloužit v bazilice Navštívení Panny Marie emeritní biskup Josef Hrdlička.

Program: 9.45 pěší pouť z ulice V Lipkách (autobus č. 11, Samotišky) do baziliky Navštívení Panny Marie (trasa je necelý kilometr a je vhodná i pro děti); provází P. MUDr. Jiří Korda, koordinátor Modliteb za nejmenší • **10.30 mše svatá** v bazilice Navštívení Panny Marie, oslavuje emeritní biskup Mons. Josef Hrdlička • 13.00 modlitba růžence a adorace Nejsvětější svátosti.

Po mši svaté bude jako vždy zajištěno dobré jídlo a pití za lidové ceny, následně bohatý program pro děti i rodiče (soutěže s olomouckými skauty, skákací hrad a mnoho dalšího). Ve 13 hodin si nenechte ujít koncert Evy Henychové.

Těšíme se na hojnou účast! Za organizátory Centrum pro rodinný život, Modlitby za nejmenší, KDU-ČSL Olomouckého kraje a Matice svatokopecká.

Kontaktní osoba: Mgr. Josef Záboj, tel. 587 405 292, e-mail: zaboj@arcibol.cz.

tak rozhodl. Jen rychle. Ty půjdeš domů ke svému dítěti a já půjdu domů ke svému Otcí. Netrap se! To je rozkaz našeho Otce. On přišel sem se mnou a byl tu s námi.“ Ráno o čtvrté hodině na popraviště vedli řeholní sestru Alžbětu. Mladá matka byla u svého dítěte. Tady vidíte, kam až zajde pravá láska. Ona se dokáže obětovat za jiného, a je-li třeba, dokáže za jiného i zemřít, aby ten druhý žil. Ale kde se naučit této lásce a kde vzít k ní sílu?

Caruso, slavný italský zpěvák, byl jednou večer ve vybrané společnosti jistého amerického velkoměsta. Najednou vstoupil do sálu přeplněného bohatými pány a skvostně oblečenými dámami ubohý stařec, potulný zpěvák. Ten hned začal zpívat a své písně provázel hrou na kytaru. Nikdo si ho však nevšímal. Caruso to zpozoroval a přišel mu na mysl jedinečný nápad. Zavolal starce, ten se postavil vedle něho. Hrej nějakou píseň a já budu zpívat pro tebe. Stařec hrál a Caruso zpíval. Když Caruso dokončil píseň, vzal starci klobouk, vhodil do něj několik zelených dolarů a začal vybírat u všech přítomných hostí, jednoho po druhém. Klobouk se rychle naplnil bankovkami. Pro starce to bylo něco nečekaného. Se slzami v očích poděkoval velkodušnému umělci a spokojený odešel.

Také my jsme chudí a ubozí jako ten stařec – potulný zpěvák. Vlastními silami bychom chtěli cosi vyloučit na strunách našeho života. Chtěli bychom vyloučit i ctnost čistoty a lásky. Ty naše struny jsou často potrhané, špatně naladěné. Ale Ježíš Kristus, ten největší Umělec lásky k Bohu i k bližnímu, zazpíval takovou nádhernou píseň Otcí, bohatému na všechny milosti, že nám zasloužil ta největší bohatství. Proto pouze Ježíš je Dárce všech milostí i ctností, tedy i ctnosti čistoty a lásky. Ale k Ježíši tou nejjistější cestou je Panna Maria, proto ji prosme o ty ctnosti, které pro dnešní svět jsou tak velmi potřebné, ba přímo nutné, prosme ji o čistotu a lásku, abychom mohli být skutečně mariánští.

Ó Maria, pro tvé neposkvřené početí zachovej v čistotě naše těla a posvěť naše duše!

*Z Ludová čítanka na nedele
a sviatky 5/2003 přeložil -dd-
(Redakčně upraveno)*

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (4)

2. Zjevení (třetí část)

Na konci zjevení⁽¹⁾ Bruno pocíval, jak se vrací do reality, a zároveň viděl Carla, jak běží dozadu do jeskyně a volá: „Tati, ještě je vidět zelený oděv a já ho nyní zachytím.“ Chlapec běžel s otevřenou náručí vpřed, narazil do zdi a pak se s pláčem vrátil zpět: „Odešla a já jsem si poranil ruku. Podívej se!“ Bruno se zeptal, zda to nebyl sen, ale Isola řekla, že také ona viděla „krásnou Paní“; a Gianfranco připojil: „A také já. Žvýkala žvýkačku a dělala úkoly.“ (Tak si nejmenší z dětí vykládal pohybuující rty ženy – protože tři děti neslyšely nic z její promluvy – a knihu, kterou držela ve své ruce.)

Jejich první reakcí bylo to, že vyčistí jeskyni. A tak za pomoci několika větví kručinky se všichni čtyři dali do vymetávání jejího vnitřku a vše nečisté vyhazovali na svah:

„Prach, který se zvedal, voněl smíšenou vůní; zdálo se, jako by si všechny květy světa daly schůzku na tomto místě. Každý kout byl zdrojem této vůně. Po vyčištění vnitřku jeskyně a místa před ní byl zde k našemu velkému překvapení u vchodu míček, který jsme předtím ztratili.“

Isola vzala květiny, které jí upadly z rukou ve chvíli zjevení, a položila je na kámen, na němž stály nohy Panny Marie. Bruno napsal klíčem od domu několik slov na vnější straně jeskyně, která pak časem vzala za své: „Svaté místo. Zde se zjevila mně a mým dětem Panna Maria od Zjevení a obrátila mě. Dnes, 12. dubna 1947, Cornacchiola.“ Pak se i s dětmi vydal směrem k opatství trapistů, asi jeden kilometr vzdálenému.

Při vstupu do kostela hodiny umístěné na zdi nad oltářem ukazovaly 17.40 hodin. Rodina poklekla v první lavici vpravo; Bruno poukázal dětem na svatostánek a řekl jim:

„Vzpomínáte si na to, jak jsem vám říkal, že Ježíš v Eucharistii, v tom kousku bílého chleba, není? [...] Avšak nyní cítím, že vám musím říci, že Ježíš tam je, je přítomný, je skutečný!“

Isola se projevila jako odvážná a navrhla, aby se pomodlili; Bruno souhlasil, ale nevzpomněl si ani na jednu modlitbu. Tehdy děvče, které ve škole chodilo na hodiny katechismu, protože se stydělo odevzdat lístek, na kterém otec psal, aby byla zproštěna tohoto vyučování (kvůli čemuž si od svého rodiče užila dost výprasků), řekla, že zná „Zdravas, Maria“. Tak se je všichni s dojetím společně modlili.

Po návratu domů Cornacchiola doporučil dětem, aby nikomu neřikaly o tom, co se stalo. Avšak samozřejmě, jen co se setkaly s dalšími dětmi v domě, začaly volat, že v Tre Fontane viděly krásnou Paní. Vrátná a jedna sousedka se hned ptaly, co se stalo, a to zvláště Iolandy. Bruno přiměl svou ženu, aby se vrátila domů, a poté, co vstoupila, se jí vrhl k nohám a propukl v pláč:

„To, co jsem tě učil proti Panně Marii, je všechno nepravdivé. Je pravda to, o čem mluvily děti, měli jsme zjevení v jedné jeskyni v Tre Fontane. Odpusť mi, Iolando, všechno zlé, co jsem ti učinil, všechno týraní, kterého se ti ode mě dostalo.“

Toto ohromující gesto přesvědčilo Iolandu o hluboké proměně jejího manžela; poklekla po jeho boku, objala ho a oba zůstali po dlouhou dobu v modlitbě.

Den poté v práci byl Bruno sužován vzpomínkou na prožitou událost a jejím významem. Panna Maria mu totiž dala tento slib:

„Tobě, abych upevnila jistotu tvého srdce, dávám znamení, které poslouží dalším nevěřícím. Každému knězi, mně velmi drahému, jehož potkáš na cestě, a prvnímu knězi v kostele řekneš: »Otče, musím s vámi mluvit.« Jestliže ti odpoví: »Zdravas, Maria, synáčku, co chceš?« a ukáže ti na dalšího kněze se slovy: »Ten je pro tebe ten pravý«, ty nemlč o tom, co jsi viděl a zapsal. Buď silný, tento kněz je již připravený pro to všechno, co má udělat; on bude tím, kdo ti umožní znovu se navrátit do Svatého ovčince Boha žijícího na věky, do Nebeského dvora na zemi. Potom nebudeš věřit, že to bylo dábelské vidění.“

Cornacchiola vzal slova vidění doslova a od samého rána se obracel na každého kněze, jehož potkával, a to i na ty, kteří nastupovali do tramvaje: „Otče, musím s vámi mluvit.“ Avšak nikdo mu nedával odpověď, kterou očekával: „Zdravas, Maria, synáčku, co chceš?“ Tak žádal o prominutí a vysvětloval, že se spletl.

Reakce byly různé: někteří mu přímo říkali, že je blázen; někteří si stěžovali, že je obtěžuje, a další ho dokonce napadali. Každý den desítky pokusů a večer se vracel domů stále smutnější a beznadějnější.

„Iolando, začínám pochybovat,“ říkal své ženě, ale ta ho povzbuzovala: „Hledej, hledej, a uvidíš, že ho, toho kněze, najdeš.“

Byla však prakticky jedinou, která ho povzbuzovala. Řeč o událostech se začala šířit v okruhu adventistické komunity. Dne 14. dubna, dva dny po zjevení, ho navštívil doma pastor Karl, aby mu řekl, že se stal obětí ďábelského mámení, a z ji-

né strany již bývali soudruzi, komunisté, si z něho tropili žerty, protože už neklel.

Dne 28. dubna se situace stala dramatickou:

„Nejedl jsem a před očima jsem hubl. Hněval jsem se a říkal dětem: »Byli jsme obelháni.« Nevěděl jsem, co mám dělat, a tak mi přišla na mysl úděsná myšlenka: zabiji všechny, a tak učiním konec všem těm pokořováním a sarkastickým žertům proti mně. Po šestnácti dnech bolesti, pochybností a trápení se mi zdálo, že jsem se zbláznil, a poté, co jsem vzal do rukou malou dýku s rukojetí z kosti, na níž bylo napsáno: »Smrt papeži«, říkám s pláčem Iolandě: »Už nemohu, rozhodl jsem, že zabiji rodinu.« A Iolanda: »Byl jsi v kostele Všech svatých? Tam tě všichni znají. Vždy jsi vyhazoval kněze, kteří přicházeli požehnat dům,⁽²⁾ a vystrkoval je ven s vulgárními slovy. Dělal jsi stále propagandu před vchodem do farnosti. Není to snad vůlí Boha a Panny Marie, že právě tam se

máš setkat s knězem, který je pro tebe určený? Poslouchej mě a běž!« – »Dobře, Iolando, ještě jednou tě chci poslechnout. Jdu, ale pokud nenajdu to, co mám najít, připravte se všichni, protože tu u nás bude krveprolití.“

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Tj. zjevení Panny Marie, kterého se dostalo Brunovi Cornacchiolovi a jeho třem dětem Isole, Carlovi a Gianfrancovi na místě zvaném Tre Fontane na okraji Říma dne 12. dubna 1947 odpoledne. [pozn. překl.]

⁽²⁾ V Itálii je zvykem, že kněží kolem Velikonoc navštěvují všechny rodiny své farnosti a žehnají jim domov. [pozn. překl.]

POZVÁNKA NA TRADIČNÍ MARIÁNSKOU POUŤ PRAHOU v sobotu 12. května 2018

za obnovu historického Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, s obrazem Panny Marie Rynecké, Palladia Evropy, ve spodní části sloupu, aby bylo obnoveno svaté místo díkůvzdání Neposkvrněné Matce Boží, Ochránkyni Evropy a našeho národa, a tak napraveno její zneuctění

Pouť se koná s požehnáním J. E. Dominika kardinála Duky, arcibiskupa pražského a primase českého, J. E. biskupa Ladislava Hučka, apoštolského exarchy řeckokatolické církve, a J. M. Michaela Pojezdného, opata Královské kanonie premonstrátů na Strahově.

Prapory, církevní korouhve, obrazy a sošky Pražského Jezulátka, Panny Marie a svatých jsou vítány. Organizátoři, mariánští ctitelé v Praze a Hnutí obnovy duchovních tradic prosí všechny křesťany o podporu obětavou osobní účastí na této Mariánské pouti Prahou. K poutnímu putování je možno se připojit i odpojit se kdekoli. Cestou se modlíme růžence a zpíváme.

PROGRAM PRŮVODU S MODLITEBNÍMI ZASTAVENÍMI V PRAŽSKÝCH KOSTELÍCH:

11.00 – 11.20 kostel Nanebevzetí Panny Marie na Strahově: litanie k českým patronům	14.15 – 14.45 Karlův most, zastavení u sochy sv. Jana Nepomuckého s krátkou modlitbou
11.20 odchod k Panně Marii z Exilu	14.45 – 15.00 řeckokatolická katedrála sv. Klimenta: korunka k Božímu milosrdenství, požehnání
11.30 – 11.45 u sochy Panny Marie z Exilu v zahradě premonstrátů: <i>Raduj se, nebes Královno</i> a litanie k Panně Marii	15.30 – 15.45 zastavení u Panny Marie u Týnského chrámu (v koutě), smírné modlitby
12.00 – 12.10 modlitba za obnovu sloupu u dřívku Mariánského sloupu, prozatímně umístěného v zahradě sester sv. Karla Boromejského pod Petřínem	15.45 – 16.00 zastavení k modlitbě na místě strženého sloupu na Staroměstském náměstí, modlitby, pobožnost k Panně Marii Rynecké
12.30 – 13.00 kostel Pražského Jezulátka: pobožnost k Pražskému Jezulátku	16.00 – 16.30 před Týnem: litanie k Božímu milosrdenství před vystavenou Nejsvětější svátostí oltární, Te Deum a svátostné požehnání
13.15 – 14.15 kostel Panny Marie pod Řetězem (Maltézský řád): mše svatá, modlitba za obrácení	

Uvedené časy jednotlivých zastavení jsou orientační. Průvod je ohlášen na Magistrátu hl. m. Prahy.

* * *

Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze je památkem za pomoc Panny Marie při obraně Prahy 26. srpna až 3. listopadu 1648. Pražané a studenti, bez děl a téměř i vojska bránili 101 dní Staré a Nové Město proti švédskému vojsku. Prosili Pannu Marii o pomoc a slíbili postavit ke cti Panny Marie sloup. Hradby byly švédskými děly rozbořeny. Dne 28. října 1648 se bojovalo ve městě, kapitulaci město odmítlo, 3. listopadu 1648 bylo obléhání ukončeno.

V roce 1650 byl slib splněn a na místě, kde se Pražané modlili k Panně Marii před obrazem Panny Marie Rynecké a kde bylo v roce 1631 na pranýři potupeno Staroboleslavské Palladium, byl postaven Mariánský sloup. Socha Panny Marie Neposkvrněné (Immaculaty) byla doprovázena anděly. Andělé potírali demony války, moru (nemoci), bídy a hereze (lži, rozkolu).

Dne 3. listopadu 1918 byl Mariánský sloup stržen, byla zneuctěna nejen Panna Maria, ale i statečnost obránců města, kteří Prahu o 270 let dříve ubránili.

Přijďte uctít v průvodu za obnovu Mariánského sloupu nejen Pannu Marii, ale i statečnost obránců Prahy!

Malé ohlédnutí za letošním Národním pochodem pro život a rodinu

Vsobotu 7. 4. 2018 prošel Prahou letošní, již 18. ročník Národního pochodu pro život a rodinu, kterého se zúčastnilo několik tisíc lidí. Celá akce byla připravována dlouho dopředu, protože bylo nutné zajistit nejen místo konání, ale i dopravu ze vzdálených míst naší republiky⁽¹⁾ a také občerstvení (oběd). Nebudu dopodrobna popisovat celý průběh Pochodu, který začal v 10.30 hodin mší svatou v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě, slouženou kardinálem Dominikem Dukou, OP, pokračoval v parku na Klárově, kde bylo pro účastníky připraveno pochoštění a doprovodný program⁽²⁾, a vyvrcholil samotným pochodem ulicemi staré Prahy z Klárova, Křížovnickou ulicí, po Smetanově nábřeží a přes Národní třídu až na Václavské náměstí. Tam pronesl krátkou zdravotní RNDr. Alexandr Vondra a arcibiskup olomoucký Jan Graubner, který na závěr všem přítomným požel. Než se všichni účastníci Národního pochodu pro život a rodinu rozešli, zazpívali společně svatováclavský chorál a českou státní hymnu. Za zmínku stojí, že větším počtem účastníků byla zastoupena Morava než Čechy.

Podle statistik bylo v roce 2016 zabito umělým potratem 20 406 dětí. V roce 2017⁽³⁾ to bylo, podle předběžných statistik, o 1 017 dětí méně, což je nejmenší

počet od roku 1958, kdy byly v Československu potraty uzákoněny. I přes klesající trend stále statisticky chybí 29 500 dětí ročně pro to, aby zůstala populace Čechů, Moravanů a Slezanů zachována. Žel, nejčastějšími žadatelkami o podstoupení potratu jsou ženy se dvěma dětmi. Proto hlavním tématem letošního pochodu bylo upozornit na nutnost pomoci rodinám, které čekají třetí (nečekané) dítě, a pak prezentace snahy o zavedení nového „gynekologického výkonu“ hrazeného pojišťovnami, kdy budou moci gynekologové poskytovat oficiálně v rámci poradenství nezavádějící a pravdivé informace ohledně potratů a jejich důsledků, aby se mohla žena svobodně rozhodnout, zda na sebe vezme všechna rizika s potratem spojená. Mnohdy totiž ženy ani netuší, co vše je po potratu čeká, ať jsou to fyzické (např. neplodnost), nebo psychické (např. post-abortivní syndrom) následky. A to je snaha i akce „Nesoudíme, pomáháme“. Důležitou úlohu hraji otcové děti, jejichž opora je pro ženu, která se ocitla v nečekané situaci nového těhotenství, velmi stěžejní. Člověk by měl být pozitivně nastaven. Jak to vyjádřil jeden z účastníků, když se ho během průvodu nějaký kolemjdoucí muž zeptal: „A proti čemu demonstrujete?“ Odpověď byla: „My nedemonstrujeme PROTI něčemu. My pochodujeme PRO něco. Pro život.“

V tomto ohlédnutí bych si rád všiml jedné pro mě pozitivní věci, již je narůstající počet biskupů, kteří se pochodu osobně účastní. Osobně pamatuji pochody, při kterých bylo možné potkat maximálně apoštolského exarchu řeckokatolické církve biskupa Ladislava Hučka a pak ze zahraničí např. světicího biskupa ze Salzburgu Andree Launa v doprovodu vedoucího organizace *Euro Pro Life* Wolfganga Heringa. Proto vnímám velmi kladně, když pochod osobně, kromě kardinála Dominika Duky, který poskytl záštitu, podpořil i již zmíněný arcibiskup olomoucký Jan Graubner nebo biskup českobudějovický Vlastimil Kročil a jiní.⁽⁴⁾

Druhou věcí, kterou však vnímám spíše negativně, je to, že mnozí katolíci odmítli účast na pochodu z politických důvodů anebo jen proto, že jej vnímají jako pouhou demonstraci, průvod s transparenty a cedulemi, odkud se vytratila modlitba, zvláště modlitba růžence, která se kdy si modlívala nahlas v celé délce průvodu, a mají pocit, že jde o „kult nenarozeného dítěte“, který staví Boha trochu na vedlejší kolej. Znakem toho je, že Krista – Život, nahradil ten lidský... Jenže tak jako všechno v životě, ani Národní pochod pro život a rodinu není jen černobílý. Rozhodně nesouhlasím s tím, aby se Pochody pro život stávaly propagandou jakéhokoli politického hnutí či propagací ega jakékoli uražené ješitnosti politiků. Avšak v době, kdy ještě nebyly ony záštity, jsme se kolikrát cítili v ochraně nenarozeného života osamoceni a doslova toužili po náklonnosti politiků, kteří by pomohli požadavky *Hnutí pro život* prosadit. Jenže politika není jen jedna strana, kterou zrovna podporuji. Politika má velmi širokou paletu názorů a programů zprava doleva, a byť můžeme mít dojem, že mnohé strany, které se nikdy s ochranou nenarozeného života neztožňovaly, se snaží získat nové politické body, pro věc samotnou je jejich podpora pozitivní. A ostatně, počaté děti, kterým umělý potrat hrozí nebo hrozit mohl, za politickou situaci nemohou.

Podobné je to i s hlasitou modlitbou růžence všech účastníků pochodu. V době,

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm. A že v nás zůstává, poznáváme podle Ducha, kterého nám dal.

Evangelium - Jan 15,1-8

Ježíš řekl svým učedníkům: „Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, odřezává a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně a já zůstanu ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od

sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně.

Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně - a hoří. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.“

kdy se pochodu účastnili – až na pár výjimek – výhradně katolíci, byl vlastně svým způsobem katolickým protestem proti potratům, celý průvod nebyl tak velký, a hlasitá modlitba růžence byla mnohem jednodušší. Když se ale do průvodu zapojí několik tisíc lidí, snad všech vyznání, ale i nevěřící, kteří však sdílí stejnou myšlenku na ochranu nenarozeného života, a již nejde o výhradně katolickou akci, stává se hlasitá modlitba růžence tak, aby nevznikal chaos, překřikování a zmatky, hodně složitou. Nicméně to dává určitou svobodu, jak vzdát Bohu chválu a za život mu poděkovat. Já osobně jsem šel velkou část průvodu se skupinkou, která se růženec modlila. Potkal jsem ale i lidi, kteří se jej modlili sami, tiše. Viděl jsem skupinky, které zpívaly náboženské písně, ať bez doprovodu, nebo s doprovodem různých hudebních nástrojů. A ti, co mají k modlitbě vlažný nebo žádný vztah, tiše v průvodu podporovali nenarozené děti. Pro každého tak měl Národní pochod pro život a rodinu takový význam, jaký mu sám osobně přiložil. Nejvíce bylo toto semknutí znát v okamžiku, kdy celý průvod zastavilo pár pro-potrato-vých (možná LGBT) aktivistů, kteří odmítali na výzvu policie cestu uvolnit, a proto byli násilně odvedeni těžkooděnci na kraj ulice. Když nadále na účastníky pochodu vykřikovali nevkusná hesla, byla znát hrdost těch, kteří pro život pochodovali.

Na závěr bych rád připomněl Ježíšovo slovo: „*Nechte děti, ať ke mně přicházejí; nebraňte jim, neboť takovým, jako jsou ony, patří Boží království. Vpravdě vám říkám: Kdo nepřijme Boží království jako dítě, nevstoupí do něho.*“ (Mk 10,14–15) Proto jsem rád, že letošní Národní pochod pro život a rodinu byl velkou připomínkou tohoto Kristova přání, a to navzdory rozdělení, které v současnosti ve společnosti panuje, ať je politické, nebo náboženské.

Poznámky:

- (1) Vlaky jely např. z Brna, Biliny, Olomouce, Olomouce, Hodonína, Starého Města atd.
- (2) Např. vystoupení dudácké skupiny *Bohemian Pipe Band*, která se soustředí na skotské dudácké skladby, vystoupení kejklíře Vojty Vrtka, či zdravotice několika politiků.
- (3) Viz <http://www.hnutiprozivot.cz/download/zpravy/2716-statistika.pdf>.
- (4) Samozřejmě oficiální podporu od ČBK měly Národní pochody pro život i v minulosti, já mám nyní na mysli osobní účast.

Celosvětová síť modlitby s papežem

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.radiovaticana.cz.

ÚMYSLY SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA SVĚŘENÉ CELOSVĚTOVÉ SÍTI MODLITBY S PAPEŽEM (APOŠTOLÁTU MODLITBY) – KVĚTEN 2018

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL:

Za posláním laiků – aby laici mohli své jedinečné poslání naplňovat skrze tvůrčivou odpověď vůči výzvám, kterým svět dnes čelí.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Za milost zakusit láskyplný pohled, kterým nás Bůh trvale provází a proměňuje.

EXERCICIE VŠEDNÍHO DNE NA KLOKOTECH

s P. ThLic. Martinem Sedloněm, OMI, misionářem milosrdenství

„*Být svátostí naděje*“

16. – 18. května 2018 (středa – pátek)

PROGRAM:

Středa – od 16.00 svátost smíření • v 17.00 mše svatá s tematickou promluvou • od 18.00 přednáška v Emauzích.

Čtvrtek – 9.00–11.30 dopolední blok • 11.30–14.00 prostory Emauz k dispozici k osobní meditaci, duchovnímu rozhovoru, občerstvení • 14.00–16.00 odpolední blok • od 16.00 svátost smíření • v 17.00 mše svatá s tematickou promluvou • od 18.00 setkání s dotazy nejen k tématu.

Pátek – 9.00–11.30 dopolední blok • 11.30–14.00 prostory Emauz k dispozici k osobní meditaci, duchovnímu rozhovoru, občerstvení • 14.00–16.00 odpolední blok • v 17.00 mše svatá s promluvou • od 17.45 adorace s možností přistoupit ke svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru do 20.30 hodin.

Sobota 19. května – Oblátská pouť na Klokotech ke sv. Evženu de Mazenod, zakladateli Kongregace oblátů Panny Marie Neposkvrněné – od 10.00 svátost smíření • v 11.00 mše svatá.

S sebou na exercicii: přezůvky, psací potřeby a zápisník.

Přespaní v Emauzích možné po předchozí rezervaci. Oběd lze objednat předem nebo z vlastních zásob. Dobrovolný příspěvek na exercitátora a režie domu.

JE MOŽNÉ SE ZÚČASTNIT I JEN JAKÉKOLIV ČÁSTI PROGRAMU.

Kontakt: Jana Ryjáčková, tel. 731 402 906, e-mail: klokotypoutni@centrum.cz. Více na www.klokoty.cz.

MATICE SVATOKOPECKÁ, SPOLEK (Svatý Kopeček u Olomouce) – AKCE V KVĚTNU 2018

Matice svatokopecká, spolek pořádá v **sobotu 12. května 2018 poutní zájezd do Ústí nad Orlicí** (návštěva firmy na výrobu církevního zboží), **Neratova** (mše svatá, prohlídka kostela se skleněnou střechou, oběd), **Bystrzyce Kłodzke** (Polsko, prohlídka pamětihodností) a **Międzygórze** (Polsko, prohlídka lázeňského městečka, vycházka k vodopádu). Odjezd ze Svatého Kopečka v 6 hodin, se zastávkami Drozdinská zatáčka, Samotíšky, Chválkovice, Hlavní nádraží naproti pošty a Brněnská. Podrobné informace na www.maticesvatokopecka.cz.

Matice svatokopecká, spolek pořádá v **sobotu 26. května 2018 Májový koncert komorního smíšeného pěveckého sboru Boni Discipuli** v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku. Začátek v 17 hodin. Jste srdečně zváni.

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 5. května 2018 – P. Jaroslav Karas, administrátor Mladé Vožice

Téma: *Mariino ano Boží vůli...*

Program: 16.00 modlitba Klokotských zpívaných hodinek • 16.30 růženec a svátost smíření v kostele • 17.00 mše svatá se svátostným požehnáním • po mši svaté beseda v kostele.

Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

Kontakt: tel. 381 232 584 • e-mail: klokotyomi@volny.cz • www.klokoty.cz • www.oblati.cz.

Pondělí 30. 4. 2018

6:05 Už nikdy více Vidomegon **6:25** V rukou Božích **7:00** Missio magazin: Duben 2018 **8:05** V pohorách po horách (32. díl): Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **8:15** Súdán: sen na děje **8:40** Hovory z Rekovic: Katarína Salayová-Jurkovičová **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Léčit zlo láskou **9:45** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **10:15** BET LECHEM – vnitřní domov (13. díl): Leopold Mandič – svatý (zpovědník z Padovy) **10:35** Město strachu – Pákistán **11:05** Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Danças Ocultas & Dom la Nena **13:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (22. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro víta mundi (8. díl): sr. Marie Fidelis Šilerová **15:15** Česká věda **15:35** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán – Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi... **17:00** V souvislostech (227. díl) **17:20** Evangelizovat výchovou **17:45** Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij **18:10** Můj chrám: Naďa Urbánková, Želivský klášter [P] **18:30** Maminčiny pohádky (18. díl): Skřítek Domácníček **18:40** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **18:45** Putování Modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **19:35** Ars Vaticana (14. díl) **20:00** Údolí růží [P] **20:50** UNITED Report (2. díl): Svoboda **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (56. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noemova pošta: Duben 2018 **23:40** Terra Santa news (291. díl): 25. 4. 2018 **0:05** Noční univerzita: P. Kamil Obr – Očistím vás... **0:45** Léta letí k andělům: Petr Coufal – vitrážista **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 1. 5. 2018

6:05 Patrice Janečková a Josef Špaček v GONGU **6:55** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Evangelizovat výchovou **9:45** Exit 316 MISE: Dnešek neumírá **10:10** Muzikanti, hrajte **10:45** Noční univerzita: P. Kamil Obr – Očistím vás... **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Litanie loretské Jakuba Jana Ryby: Obrazy pražské Lorety na Hradčanech **13:10** V souvislostech (227. díl) **13:30** V pohorách po horách (32. díl): Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **13:40** Pramen v poušti **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Bez hábitu: Fraternita Malých sester Ježíšových **15:35** Noemova pošta: Duben 2018 **17:10** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **17:25** Hřiňovský kostelík na Islandu **17:55** Noeland (34. díl) **18:25** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **18:30** Maminčiny pohádky (19. díl): Tři čaromocné svíce I. **18:40** Animované příběhy velikánů dějin: Bratři Wrightovi (Wilbur 1867–1912, Orville 1871–1948) **19:15** BET LECHEM – vnitřní domov (13. díl): Leopold Mandič – svatý (zpovědník z Padovy) **19:30** Zpravodajské Noeviny (953. díl): 1. 5. 2018 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:10** Řeckokatolický magazin (154. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** P. Vojtěch Kodet – Tajemství Božího království: Podobnoství o světle (Mk 4,21–25; Lk 8,16–18) **22:40** Terra Santa news (291. díl): 25. 4. 2018 **23:00** Světlo pro Evropu (1. díl): Europass **23:15** U VÁS aneb Festivalové kukátko (23. díl) **0:20** Stíny na kolébce – Afrika **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 2. 5. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny (953. díl): 1. 5. 2018 **6:25** Klapka s ... (54. díl): Pavlem Koničkem **7:25** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán – Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi... **8:45** Ars Vaticana (14. díl) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách (24. díl): Kunětická hora – Polabí **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** Pěšák Boží **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Údolí růží **13:40** ARTBITR – Kulturní magazin (56. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro víta mundi (10. díl): Mons. ThDr. Antonín Huvar **15:25** Vezmi a čti: Duben 2018 **15:40** Zpravodajské Noeviny (953. díl):

TELEVIZE DOBRÝCH ZPÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

1. 5. 2018 **16:05** Můj chrám: Naďa Urbánková, Želivský klášter **16:20** Cimbál Classic: kostel sv. Šimona a Judy v Praze **17:40** Víra do kapsy: Kněz, nebo psycholog? **18:00** Arménie – Víra hory přenáší **18:30** Maminčiny pohádky (20. díl): Tři čaromocné svíce II. **18:40** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **18:50** Můj Bůh a Walter: Kristus [P] **19:10** Biskup Hirka **19:30** Terra Santa news (292. díl): 2. 5. 2018 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva – sklářský výtvarník **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: P. Daniel Ange – A dám vám nové srdce **23:15** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (22. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **23:35** Generální audience Svatého otce **0:05** UNITED Report (2. díl): Svoboda **0:30** Patrice Janečková a Josef Špaček v GONGU **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 3. 5. 2018

6:05 Putování Modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **6:50** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva – sklářský výtvarník **7:10** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **7:25** V pohorách po horách (32. díl): Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **7:35** Hráti si dovoleno **8:00** Terra Santa news (292. díl): 2. 5. 2018 **8:20** P. Vojtěch Kodet – Tajemství Božího království: Podobnoství o světle (Mk 4,21–25; Lk 8,16–18) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (1. díl): Europass **9:30** Noemova pošta: Duben 2018 **11:00** Portréty krajiny **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Pastýř na člnu **13:10** Patrice Janečková a Josef Špaček v GONGU **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Bez hábitu: Společnost sester Ježíšových **15:30** Generální audience Svatého otce **16:00** Outdoor Films s Milanem Jánem (68. díl): Tajgy a tundry severovýchodní Sibíře **17:30** Ars Vaticana (15. díl) **17:40** Řeckokatolický magazin (154. díl) **18:00** Animované příběhy velikánů dějin: Bratři Wrightovi (Wilbur 1867–1912, Orville 1871–1948) **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Dobrodružství začíná! **18:35** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **18:40** Velké ticho v Poličanech **19:00** Večeře u Slováků: 6. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (954. díl): 3. 5. 2018 [P] **20:00** Jak potkávat svět (60. díl): S Josefem Vejvodou [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny (954. díl): 3. 5. 2018 **0:30** Život v modlitbě **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 4. 5. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny (954. díl): 3. 5. 2018 **6:25** Můj chrám: Naďa Urbánková, Želivský klášter **6:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (22. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **7:05** Děti ze čtvrti Barrio Cuba **7:20** Evangelizovat výchovou **7:50** Noční univerzita: P. Daniel Ange – A dám vám nové srdce **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Cvrlikání (59. díl): Spolektiv **10:30** Údolí růží **11:20** Ars Vaticana (15. díl) **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Sestra Sára **13:20** Danças Ocultas & Dom la Nena **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro víta mundi (11. díl): P. Radim Hložánka **15:15** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva – sklářský výtvarník **15:35** Česká věda **16:00** V pohorách po

horách (32. díl): Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **16:10** Zpravodajské Noeviny (954. díl): 3. 5. 2018 **16:35** Putování Modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **17:25** Buon giorno s Františkem **18:25** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Po stopách Bernardety **18:40** Můj Bůh a Walter: Kristus **19:00** Slunce ve tváři **19:35** Vezmi a čti: Duben 2018 **20:00** Kulatý stůl (239. díl): Jak se neztratit ve světě médií [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Večeře u Slováků: 6. neděle velikonoční **22:35** Outdoor Films s Milanem Jánem (68. díl): Tajgy a tundry severovýchodní Sibíře **0:10** Biblická studna **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 5. 5. 2018

6:05 Bol som mimo: Vďaka Bohu za Cenacolo! – Vladimír Bočev a Martin Hoblík **7:05** Zapomenuté Čako **7:25** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva – sklářský výtvarník **7:45** Danças Ocultas & Dom la Nena **8:25** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **8:30** Noeland (34. díl) **9:00** Animované příběhy velikánů dějin: Bratři Wrightovi (Wilbur 1867–1912, Orville 1871–1948) **9:35** Můj chrám: Naďa Urbánková, Želivský klášter **9:55** Můj Bůh a Walter: Kristus **10:15** Exit 316 MISE: Dnešek neumírá **10:35** UNITED Report (2. díl): Svoboda **11:00** UNITED 2017: koncert skupiny TWELVE24 (UK) **12:00** Angelus Domini **12:05** Zpravodajské Noeviny (954. díl): 3. 5. 2018 **12:30** Pod lampou **14:35** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **14:50** Terra Santa news (292. díl): 2. 5. 2018 **15:15** Večeře u Slováků: 6. neděle velikonoční **15:45** Víra do kapsy: Kněz, nebo psycholog? **16:05** MFF Strážnice 2016: Z blízka i z daleka **17:20** Mexiko – Chiapas: Nářek lidu **18:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **18:25** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Po stopách Bernardety **18:40** Muzikanti, hrajte **19:10** Hráti si dovoleno **19:30** V souvislostech (228. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru [P] **20:45** V pohorách po horách (41. díl): Český kras – Jelínkův most [P] **21:00** Mezi pražci (68. díl): Květen 2018 [P] **21:55** Jak potkávat svět (60. díl): S Josefem Vejvodou **23:20** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán – Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi... **0:45** Řeckokatolický magazin (154. díl) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 6. 5. 2018

6:05 Ars Vaticana (15. díl) **6:15** Naše milosrdná Paní, Matka kubánského lidu **6:45** Skryté poklady: Roman **7:20** Jak potkávat svět (60. díl): S Josefem Vejvodou **8:40** Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **9:30** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **9:45** Večeře u Slováků: 6. neděle velikonoční **10:10** Řeckokatolický magazin (154. díl) **10:30** Mše svatá z kostela sv. Františka Xaverského, Skalica [L] **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (56. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (228. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:25** Hlubinami vesmíru **14:10** Muzikanti, hrajte **14:45** Na pořadu rodina (1. díl): Máme velkou rodinu **16:00** Biblická studna **17:00** P. Vojtěch Kodet – Tajemství Božího království: Podobnoství o zasetém semeni, o hořčičném zrnku a o kvasu [P] **17:35** Můj Bůh a Walter: Kristus **17:55** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřívánek **18:00** Noeland (35. díl) **18:30** Animované příběhy velikánů dějin: Helen Keller (1880–1968) [P] **19:05** UNITED Report (2. díl): Svoboda **19:30** Exit 316 MISE: Kamarádka do deště [P] **20:00** Magdaléna, zbarvená hanby **21:25** Slavnostní koncert k 60. výročí Lidové konzervatoře Ostrava **22:05** V souvislostech (228. díl) **22:25** Buon giorno s Františkem **23:30** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:45** Ars Vaticana (15. díl) **0:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **0:40** Kde Bůh není slzy **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 30. 4. o 15:30 hod.: Ruženec z Lúrd

Priamy prenos modlitby posvätného ruženca z miesta zjavenia Panny Márie sv. Bernadette Soubirousovej.

Utorok 1. 5. o 21:45 hod.:
Macedónsko – Vzkriesenie (dokument)

Kresťania v tejto chudobnej krajine prežili mnohé prenasledovania a útlak. Počas krvavých balkánskych vojen museli utekať, neskôr sa brániť silnému vplyvu gréckej pravoslávnej cirkvi. Nasledoval komunizmus. Kňazi sa v tomto neľahkom období starali o vieru svojich ľudí, ktorú útlak posilnil a prehĺbil, takže aj v dnešných časoch počet katolíkov v Macedónsku stúpa.

Streda 2. 5. o 9:45 hod.: Generálna audiencia

Verejný stretnutie Svätého otca s pútníkmi v Ríme a jeho katechéza.

Štvrtok 3. 5. o 18:35 hod.:
Legenda o troch stromoch (animovaný film)

Pôsobivé animované spracovanie ľudovej rozprávky o troch odlišných stromoch, rastúcich na rozličných miestach. Príbehy troch

stromov nás učia, že každý z nás má veľkú cenu a jedinečnú úlohu v Božom pláne.

Piatok 4. 5. o 17:30 hod.:
Doma je doma (10 rokov TV LUX)

Mimoriadna relácia k 10. výročiu TV LUX.

Sobota 5. 4. o 18:30 hod.: Svätý Ignác z Loyoly (film)

Film prináša veľmi ľudský pohľad na svätého Ignáca z Loyoly – zakladateľa jezuitov, prezývaného aj „svätcom druhej šance“. Je prenikavým a napínavým príbehom skutočného muža, vojaka, opakovane hľadajúceho smrti do očí.

Nedeľa 6. 4. o 16:40 hod.:
Pán Ježiš na návšteve (film)

Pôvodný slovenský film rozpráva príbeh očami malého chlapca, ktorý prežíva jedinečný zážitok Ježišovej prítomnosti počas prvého svätého prijímania. Sila modlitby, problematika alkoholizmu v kresťanskej rodine, láska a odhodlanosť matky zachrániť rodinu a otcove obrátenie sú východiskom pre silný príbeh.

Duchovní správa na Svatém Hostýně a Matice svatohostýnská zvou členy Matice svatohostýnské a poutníky na **duchovní koncert ZA NEBESKOU BRÁNOU I. (od Hromnic do svätého Jána)** – svätci v ľudových i cirkevných písních, pranostikách, obyčejích. **KDY A KDE:** nedeľa 6. května 2018 v 13.30 hodin v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Svatém Hostýně. **Účinkujú:** Soubor lidových písní a tanců; Valašský vojvoda z Kozlovic, nositel ceny Laureát Strážnice 2010; kvartet Komorního orchestru P. J. Vejvanovského z Nového Jičína; sólisté Chrámového sboru ze Štramberka.

Tento duchovně koncipovaný pořad je poděkováním a zároveň dárkem všem členům Matice svatohostýnské za jejich dlouholetou činnost pro zvelebování našeho mariánského poutního místa. Akce se realizuje v rámci Valné hromady Matice svatohostýnské.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
28. DUBNA – 5. KVĚTNA 2018

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 29. 4.		PO 30. 4.		ÚT 1. 5.		ST 2. 5.		ČT 3. 5.		PÁ 4. 5.		SO 5. 5.	
Antifona	518	582	518	582	1357	1509	1734	1953	1673	1892	518	582	518	582
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	518	582	1734	1953	1673	1893	518	582	518	582
Antifony	587	660	828	929	843	946	858	963	1359	1512	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	813	914	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	587	661	591	665	594	669	1735	1954	1674	1512	604	679	607	683
Antifona k Zach. kantiku	588	661	1356	1508	1358	1510	1735	1954	1360	1512	604	680	607	683
Prosby	588	661	592	665	595	669	1724	1943	1675	1512	604	680	607	683
Závěrečná modlitba	588	662	1356	1508	1358	1510	1359	1511	1360	1513	605	680	608	684
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	589	662	592	666	596	670	599	674	1676	1895	605	681	608	684
Závěrečná modlitba	588	662	592	666	595	670	599	673	1360	1513	605	680	608	684
Nešpory:														
	SO 28. 4.													
Hymnus	517	581	517	581	517	581	517	581	1736	1955	1677	1897	517	581
Antifony	585	659	590	663	838	940	853	957	868	973	1360	1513	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	1678	1897	901	1008
Kr. čtení a zpěv	586	659	590	664	593	667	596	671	1737	1956	1680	1514	606	682
Ant. ke kant. P. M.	586	660	590	664	1356	1508	1358	1510	1737	1956	1360	1514	606	682
Prosby	586	660	590	664	594	668	597	672	1731	1950	1681	1514	606	682
Záv. modlitba	588	662	588	662	1356	1508	1358	1510	1359	1511	1360	1513	605	680
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Nedeľa 29. 4. – 5. nedeľa veľikonočná

1. čt.: Sk 9,26–31
 Ž 22(21),26b–27.28+30ab.31c–32
 Odp.: 26a (*Budu tě chválit, Hospodine, ve velkém shromáždění. Nebo: Aleluja.*)
 2. čt.: 1 Jan 3,18–24
 Ev.: Jan 15,1–8

Pondělí 30. 5. – nezávazná památka sv. Zikmunda nebo sv. Pia V.

1. čt.: Sk 14,5–18
 Ž 115(113B),1–2.3–4.15–16
 Odp.: 1 (*Nikoli nám, Hospodine, ale svému jménu zjednej slávu. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 14,21–26

Úterý 1. 5. – nezávazná památka sv. Josefa, Dělníka

1. čt.: Sk 14,19–28
 Ž 145(144),10–11.12–13ab.21
 Odp.: srov. 12a (*Ať tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 14,27–31a

nebo čtení vlastní (při slavení památky):

1. čt.: Gn 1,26–2,3
 nebo Kol 3,14–15.17.23–24
 Ž 90(89),2.3–4.12–13.14+16
 Odp.: 17c (*Pane, dej zdar práci našich rukou! Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mt 13,54–58

Středa 2. 4. – památka sv. Atanáše

1. čt.: Sk 15,1–6
 Ž 122(121),1–2.3–4a.4b–5
 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 15,1–8

Čtvrtek 3. 5. – svátek sv. Filipa a Jakuba

1. čt.: 1 Kor 15,1–8
 Ž 19(18),2–3.4–5
 Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 14,6–14

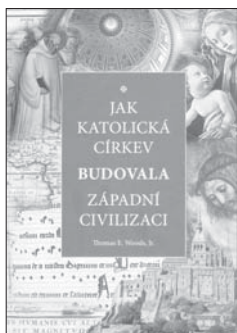
Pátek 4. 5. – ferie

1. čt.: Sk 15,22–31
 Ž 57(56),8–9.10–12
 Odp.: 10a (*Budu tě chválit mezi národy, Pane! Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 15,12–17

Sobota 5. 5. – ferie

1. čt.: Sk 16,1–10
 Ž 100(99),1–2.3.5
 Odp.: 1 (*Plesájte Hospodinu, všechny země. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 15,18–21

O KOŘENECH NAŠÍ CIVILIZACE

JAK KATOLICKÁ CÍRKEV BUDOVALA ZÁPADNÍ CIVILIZACI

Thomas E. Woods, Jr. • Z angličtiny přeložili Michaela a Václav Freiovi • Odborná spolupráce Ondřej Vaněček, Dagmar Kopecká, Johana Bronková • Úvodní slovo Dominik Duka OP

Historická monografie profesora Woodse přináší komplexní pohled na úlohu katolické církve ve vývoji západní civilizace a jejího kulturního vlivu. Publikace populární formou přibližuje: proč se moderní věda zrodila v katolické církvi; jak katoličtí kněží rozvinuli ekonomické teorie svobodného trhu o 500 let dříve než Adam Smith; jak katolická církev vytvořila systém univerzit; vyvážená historická fakta o Galileově případu; jak západní právní systém vyrostl z církevního práva; jak církev humanizovala pohanský Západ trváním na posvátnosti každého lidského života.

Res Claritatis • Brož., A5, 208 stran, 180 Kč

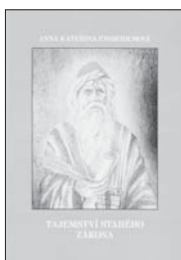
MYSTIKA

TAJEMSTVÍ STARÉHO ZÁKONA

Anna Kateřina Emmerichová • Odpovědný redaktor Rudolf Špaček • Spolupráce Josef Janda

Tajemství Starého zákona předchází světoznámý soubor o životě a utrpení Ježíše Krista. Vize A. K. Emmerichové sahají od samotného počátku Boží tvorby přes úpadek prvních lidí, charakteristiku jednotlivých postav až po dobu patriarchů a příchod Jakubových synů do Egypta. Emmerichová se nedrží ani tak posloupnosti nebo širě biblického textu, spíše se však věnuje rozkrývání podstaty jednotlivých tajemství, témat a souvislostí, které měly v dalších staletích nemalý vliv na vývoj lidské společnosti.

*Nakladatelství Rudolf Špaček
Váz., přebal, 150x215 mm,
122 stran, 199 Kč*

ŽIVOT V NEMOCI

MŮJ RŮŽOVÝ ŽIVOT S BOHEM A RAKOVINOU

Corinna Kohröde-Warnkenová • Z němčiny přeložila PhDr. Maria Mlada Ondrášová • Slovo úvodem Petr Koukal

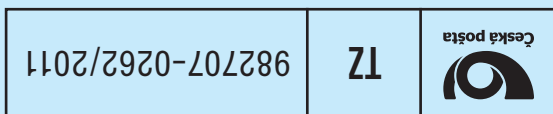
Po stanovení diagnózy rakoviny v roce 2007 podstoupila autorka operaci a za nějakou dobu byla propuštěna z nemocnice jako stabilní pacient. O téměř pět let později přišla jako blesk z čistého nebe stejná diagnóza. Další dvě operace ani následná chemoterapie nepomohly, až nový lék zastavil růst metastáz. Na základě těchto zkušeností a také z radosti ze psaní si začala vést svůj blog, kde zpracovávala mnohé ze svých prožitků. Nadto psala i dopisy Bohu, jehož blízkost vnímala ve všech krásných, ale i těžkých obdobích svého života. A obojí se nachází právě v této knize, která představuje autentické svědectví ženy, jež navzdory onkologické diagnóze prožívá nejlepší období svého života.

Paulínky • Brož., 120x185 mm, 248 stran, 265 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

**Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bíduy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzercce: knihy@maticecm.cz; Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.